

Dosar nr. xxxx/xx/xxxx

ROMANIA TRIBUNALUL xxxxxx - SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILA nr. 183 F

Ședința publică din data de xx.xx.xxxx

Tribunalul compus din:

Președinte - xxxxxxxx

Grefier- xxxxxxxx

Pe rol, soluționarea cererii în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C. xxxxxx în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR PUBLICE xxxxxx- ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ, având ca obiect *anulare act administrativ*,

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile.

Procedura de citare fiind legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care arată că pârâta a depus obiecțiuni la raportul de expertiză, după care;

Tribunalul, analizând obiecțiunile formulate de pârâtă la raportul de expertiză constată că acestea nu sunt veritabile obiecțiuni ci doar apărări pe fondul cauzei și în susținerea punctului de vedere exprimat de pârâtă atât cu ocazia întocmirii raportului de inspecție fiscală cât și prin întâmpinare, urmând ca instanța să țină seama de acestea la pronunțarea pe fond a cauzei.

la act că nu mai sunt alte cereri de formulat și, considerându-se lămurit, constată cercetarea judecătorească încheiată, cauza în stare de judecată și o reține spre soluționare.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei în contencios administrativ de față;

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. xxxx/xx/xxxx din xx.xx.xxxx, reclamanta SC xxxxxxxx SRL cu sediul în xxxxx, sos. xxxxx nr. xx jud. xxxxxx a chemat în judecată pârâta DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR PUBLICE xxxxxxxx - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALA cu sediul în xxxxxx, str. xxxxxx nr. xxx jud. xxxxxx pentru ca prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța să se dispună anularea Deciziei nr. xxx/xx.xx.xxxx privind soluționarea contestației, emisă de DGFP xxxxxxxx - A.I.F., ca fiind netemeinică și nelegală și, în consecință, anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. xxxx/xx.xx.xxxx emisă de D.G.F.P. xxxxxxxx -A.I.F. cu exonerarea reclamantei de la plata sumelor stabilite în sarcina sa cu titlul de obligații fiscale suplimentare, defalcate astfel : xxxxx lei reprezentând TVA, xxxxxx constând în majorări de întârziere TVA și xxxxx lei reprezentând dobânda TVA.

În motivarea acțiunii, reclamanta arată că în urma efectuării unui control fiscal în perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx de către inspectorii din cadrul DGFP xxxxxx- AIF, a fost emisă Decizia de impunere nr.xxxx/ xx.xx.xxxx prin care s-au stabilit obligații fiscale suplimentare de plată pentru societatea reclamantă, reprezentând : TVA în cuantum de xxxxx lei, majorări de întârziere în cuantum de xxxxxx lei și dobândă în cuantum de xxxxx lei.

Decizia de impunere a fost motivată de inspectorii fiscali, pe considerentul că SC xxxxxxxx SRL, în derularea obiectului de activitate, a desfășurat activități comerciale cu SC xxxxxxxx SRL cu sediul în loc. xxxxx jud. xxxxx, în perioada sept. xxxxx - decembrie xxxxx, supuse regimului de simplificare (taxare inversă), potrivit prev. art. 160, alin.2 lit. b din Legea nr. 571/2003 cu modificările ulterioare .

Reclamanta arată ca, într-adevăr societatea a colaborat cu SC xxxxxxxx SRL, societatea reclamantă fiind beneficiar (cumpărător) al unor mărfuri furnizate de aceasta, însă pentru operațiunile comerciale vânzătoare (furnizorul) SC xxxxxxxx SRL a emis facturi fiscale a căror contravaloare a fost achitată integral de societate, astfel încât li se impută de către organele fiscale faptul că, deoarece SC xxxxxxxx SRL era supusă procedurii insolvenței, facturile fiscale emise de către aceasta nepurtând mențiunile : „societate în insolvență, in insolvency, en procedure collective”, astfel cum impune Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, fiind încălcate dispozițiile art. 45 din Legea nr. 85/2006 și disp. art. 160 alin.3 din Legea nr. 571/2003 modificată și completată.

Reclamanta arată că, deși societatea a achitat integral facturile emise de furnizor, inclusiv valoarea TVA menționată în acestea, conform dispozițiilor legale, prin măsura stabilită prin Decizia de impunere nr. xxxx/ xx.xx.xxxx s-ar ajunge la situația dublei taxări, aspect nelegal, de natură a diminua în mod nejustificat patrimoniul societății reclamante.

În dovedire, s-a solicitat proba cu înscrisuri și expertiză contabilă.

În drept, reclamanta își întemeiază acțiunea pe disp. Legii nr. 554/2004, OG nr. 92/2003 și Legii nr. 571/2003.

În temeiul art. 115 și urm. Cod procedură civilă pârâtele D.G.F.P. xxxxx și A.I.F. IALOMIȚA a formulat întâmpinare, solicitând, pe această cale, respingerea ca nefondată a contestației promovată de reclamanta SC xxxxxxxx SRL xxxxxx și menținerea, ca legale și temeinice, a actelor administrativ fiscale ce au fost întocmite în urma controlului efectuat de inspectorii fiscali la această societate.

Pârâtele consideră că SC xxxxxxxx SRL xxxxxx avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere, adică la data emiterii facturii, având în vedere că partenerul său de afaceri intrase în procedura insolvenței.

Pentru faptul că reclamanta a înregistrat valoarea TVA numai ca taxă deductibilă, diminuând astfel taxa pe valoare adăugată de plată, fără să înregistreze concomitent și taxa colectată la momentul exigibilității operațiunii, de la această dată, organele de inspecție fiscală au calculat în mod corect și legal majorări de întârziere în sumă de xxxxx lei și dobânzi în sumă de xxxx lei.

În drept, se invocă disp. art. 160 alin.2 lit.b, alin.3 și alin.5, art. 134 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare , pct.82 alin.6 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003.

Au fost depuse de pârâtă toate înscrisurile ce au stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. xxxxx/ xx.xx.xxxx și a Raportului de inspecție fiscală nr. xxxxx din xx.xx.xxxx.

În conformitate cu disp. art. 132 alin.1 Cod procedură civilă, reclamanta SC xxxxxxx SRL SLOBOZIA și-a completat obiectul acțiunii introductive și cu solicitarea de a se dispune suspendarea actului administrativ fiscal contestat, în conformitate cu disp. art. 215 alin.2 din O.G. nr. 92/2003 (fila 154 dosar). Acest nou capăt de cerere nu a fost motivat în fapt și în drept de către reclamantă.

În legătură cu acest capăt de cerere, instanța i-a pus în vedere reclamantei, în conformitate cu disp. art. 20 din Legea nr. 146/1997 să timbreze cu taxa de timbru de xxx lei, iar potrivit disp. art. 215 alin.2 din OG nr. 92/2003 a stabilit, în sarcina reclamantei, o cauțiune în procent de 10% din suma contestată ce reprezintă obligații fiscale care se ridică la nivelul de xxxxxx lei.

Prin încheierea din 07.11.2011 (fila 236), instanța, având în vedere că reclamanta nu și-a îndeplinit obligația impusă de art. 20 din Legea nr. 146/1997, de a face dovada timbrării acestui capăt de cerere, a dispus anularea ca netimbrată a acestei cereri. În cauză au fost administrate proba cu înscrisuri și expertiza contabilă de specialitate.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele : În urma efectuării unui control fiscal în perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx de către inspectorii din cadrul DGFP xxxxxx - AIF, a fost emisă Decizia de impunere nr.xxxxx/ xx.xx.xxxx prin care s-au stabilit obligații fiscale suplimentare de plată pentru societatea reclamantă, reprezentând : TVA în cuantum de xxxxx lei, majorări de întârziere în cuantum de xxxxx lei și dobândă în cuantum de xxxxx lei.

Decizia de impunere a fost motivată de inspectorii fiscali, pe considerentul că SC xxxxxxxx SRL, în derularea obiectului de activitate, a desfășurat activități comerciale cu SC xxxxxxxx SRL cu sediul-în loc. xxxxxx jud. xxxxxxx, în perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx, supuse regimului de simplificare (taxare inversă), potrivit prev. art. 160, alin.2 lit. b din Legea nr. 571/2003 cu modificările ulterioare .

Împotriva acestei decizii de impunere, reclamanta a formulat contestație, care a fost respinsă de D.G.F.P. xxxxxxx prin Decizia nr. xxxx/xx.xx.xxxx, comunicată părții interesate în data de xx.xx.xxxx.

Tribunalul reține faptul că societatea reclamantă contestă suma de xxxxxx lei stabilită suplimentar de plată în contul TVA împreună cu majorările de întârziere și dobânzile aferente acestei sume, invocând o serie de aspecte, respectiv :

Societatea susține că a respectat întotdeauna prevederile legale și toate operațiunile comerciale au fost făcute cu bună credință, fără a avea nici un moment idei de a prejudicia în vreun fel, bugetul de stat.

De asemenea, SC xxxxxxx SRL face referire la achizițiile pe care le-a efectuat de la SC xxxxxxx SRL din Dragalina, jud. xxxxx în perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx, care au fost tratate fiscal în această manieră.

Mai întâi de toate, susține că era normal ca facturile despre care se face referire în anexa nr. 8.1. din Raportul de inspecție fiscală întocmit, să fie verificate la societatea emitentă și a se vedea că SC xxxxxx SRL a înregistrat aceste facturi în jurnalele de vânzări TVA și în deconturile de TVA lunare iar SC xxxxxx SRL a dedus în mod corect TVA din aceste facturi.

În al doilea rând, organul de inspecție fiscală face mențiunea în Raportul de inspecție fiscală generală nr. xxxxxx/ xx.xx.xxxx și în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. xxxxxx/ xx.xx.xxxx la art. 160, alin.2 lit. b din Legea nr. 571/2003 republicată cu modificările și completările ulterioare, care ar fi fost încălcate de societate. Societatea reclamantă consideră că organul fiscal a interpretat eronat acest articol pentru care legiuitorul, în Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, la punctul 82 prevede : „În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că pentru operațiunile prevăzute la art. 160 alin.2 din Codul fiscal nu au fost aplicate măsurile de simplificare prevăzute de lege, vor obliga beneficiarii la stornarea taxei deductibile prin contul de furnizori, efectuarea înregistrării contabile 4426=4427 și înregistrarea în decontul de taxă pe valoarea adăugată întocmit la finele perioadei fiscale în care controlul a fost finalizat, la rândurile de regularizări”.

Astfel, dacă există certitudinea că emitentul facturilor în cauză a procedat și la înregistrarea TVA aferentă ca măsură simplificată, era normal ca la beneficiar organul fiscal să dispună corectarea TVA conform celor de mai sus, fără a mai fi calculate majorări de întârziere și dobânzi.

Punctul de vedere al părâtei, exprimat în Raportul de inspecție fiscală nr. xxxxxx/ xx.xx.xxxx și concretizat în Decizia de impunere nr. xxxxxx/ xx.xx.xxxx emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Ialomița prin care s-au stabilit în sarcina reclamantei anumite obligații fiscale suplimentare a fost în sensul că această societate ar fi încălcat prevederile art. 160 alin.3 și alin.5 din Legea nr. 571/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare, cât și cele ale pct.82 alin.6 din HG nr. 44/2004 actualizată privind aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.În cauză, a fost admisă de către instanță proba cu expertiză contabilă propusă de către reclamantă, care a avut următoarele obiective :

1. să se stabilească sumele achitate cu titlu de TVA de către reclamantă, în baza facturilor emise în perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx, de către SC xxxxxxxxxx SRL xxxxxx;
2. să se stabilească dacă respectivele facturi întruneau condițiile de formă și fond reglementate de Codul fiscal și dacă reclamanta s-a conformat dispozițiilor Codului fiscal cu privire la plata și deducerea TVA prin achitarea facturilor emise de către SC xxxxxx SRL , în perioada xx.xx.xxxx – xx.xx.xxxx;
3. să se stabilească data de la care emitenta facturilor SC xxxxxx SRL a intrat în procedura insolvenței, iar facturile fiscale trebuiau să poarte mențiunea „taxare inversă”;
4. să se stabilească în sarcina cui era obligația de înscriere în facturile

fiscale emise a mențiunii „taxare inversă”;

5. să se stabilească dacă în perioada supusă controlului , xx.xx.xxxx -xx.xx.xxxx, emitenta SC xxxxxxxSRL a emis reclamantei facturi anterior intrării în procedura insolvenței și dacă obligațiile suplimentare de plată reținute în sarcina reclamantei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. xxxxx/ xx.xx.xxxx se întind și asupra acestor facturi;

6. să se stabilească dacă printr-o eventuală plată a obligațiilor stabilite suplimentar în sarcina reclamantei, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. xxxxx/xx.xx.xxxx, s-ar ajunge în situația ca reclamanta să efectueze o plată dublă.

Concluziile raportului de expertiză întocmit în cauză au fost în sensul că SC xxxxxxx SRL , societate cu care reclamanta a avut relații comerciale, în perioada xx.xx.xxxx- xx.xx.xxxx era în procedura generala a insolvenței. Societatea, ca furnizor de servicii, avea obligația de înscriere în facturile fiscale emise pentru livrările de bunuri, mențiunea „taxare inversă” fără a înscrie taxa aferentă iar beneficiarul să înscrie taxa aferentă atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Pentru operațiunile supuse măsurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor și beneficiar.

Prin plata obligațiilor fiscale suplimentare în sarcina reclamantei, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. xxxxx/xx.xx.xxxx, s-ar ajunge în situația ca reclamanta SC xxxxxxxx SRL să efectueze o plată dublă.

Împotriva acestui raport de expertiză, pârâta D.G.F.P. xxxxxx formulat obiecțiuni pe care instanța le-a considerat a fi apărări de fond, fiind reiterate practic concluziile raportului de inspecție fiscală ce a fost întocmit în cauza, apărări ce au fost avute în vedere în ansamblul probator ce a fost administrat în cauză de ambele părți.

Problema de drept ce trebuie tranșată în prezenta cauză este aceea dacă reclamanta a încălcat sau nu dispozițiile art. 160 alin.2 lit.b, alin.3 și alin.5 din Legea nr. 571/2003 republicată și modificată și cu completările ulterioare prin raportare la prevederile pct.82 alin.6 din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, care incumbau în sarcina reclamantei, obligația de a înregistra atât valoarea TVA ca taxă deductibilă din facturile emise în perioada xx.xx.xxxx-xx.xx.xxxx, emise în baza relațiilor comerciale cu SC xxxxxxxx SRL, cât și valoarea TVA, ca taxă colectată.

Instanța, în raport de probatoriul ce a fost administrat în cauză coroborat cu dispozițiile legale susmenționate, apreciază că acțiunea reclamantei SC xxxxxxxx SRL este nefondată, motiv pentru care o va respinge.

În luarea acestei hotărâri, instanța are în vedere următoarele argumente juridice :

În cauza de față, instanța consideră că sunt aplicabile prevederile art. 160 alin.2 lit.b, alin.3 și alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, și pct. 82 alin.6 din HG nr. 44/2004, actualizată, privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.

571 /2003 privind Codul fiscal, care precizează :„art. 160

(2) Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:

b) bunurile și/sau serviciile livrate ori prestate de sau către persoanele pentru care s-a deschis procedura de insolvență, cu excepția bunurilor livrate în cadrul comerțului cu amănuntul;

(3) Pe facturile emise pentru livrări de bunuri prevăzute la alin.2 furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea „taxare inversă”, fără să înscrie taxa aferentă. Pe facturile primite de la furnizori, beneficiarii vor înscrie taxa aferentă, pe care o evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Pentru operațiunile supuse măsurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor și beneficiar.

(5) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii/prestatorii, cât și beneficiarii. În situația în care furnizorul/prestatorul nu a menționat „taxare inversă” în facturile emise pentru bunuri le/servi ci i le care se încadrează în alin.2, beneficiarul este obligat să aplice taxare inversă, să nu facă plata taxei către furnizor/prestator, să înscrie din proprie inițiativă mențiunea „taxare inversă” în factură și să îndeplinească obligațiile prevăzute' la alin.3".

Din contextul prevederilor legale mai sus citate instanța reține că se aplică măsurile de simplificare pentru bunurile sau serviciile livrate ori prestate de către persoanele pentru care s-a deschis procedura de insolvență, beneficiarii fiind obligați să evidențieze taxa atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă.

Totodată, din analiza Referatului cu propuneri de soluționare a contestației nr. xxxxxx/ xx.xx.xxxx instanța reține că pentru furnizorul SC xxxxxx SRL a fost deschisă procedura insolvenței din data de xx.xx.xxxx iar pentru facturile emise nu trebuia să se aplice măsurile de simplificare.

În acest context, beneficiarul SC xxxxxx SRL, în mod nelegal nu a colectat TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile legale.

Din verificările efectuate în baza de date ANAF cât și a O.N.R.C., instanța a constatat că partenerul de afaceri al SC xxxxxx SRL Slobozia, respectiv SC xxxxxx SRL xxxxx a fost radiată din data de xx.xx.xxxx.

Referitor la pct. 82 alin.8 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, invocat de reclamantă în apărarea solicitărilor sale, acesta se referă la măsurile care se aplicau cu ocazia verificărilor efectuate de inspecția fiscală, în momentul când are loc constatarea, acesta fiind aplicabil până la data de xx.xx.xxxx.

În cazul de față, constatarea de către organele de inspecție fiscală a faptului că societatea nu și-a înregistrat concomitent taxa, atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă, a avut loc în data de xx.xx.xxxx, când își găseau aplicarea prevederile pct. 82 alin.6 din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu aplicabilitate de la 01.01.2010, care statuează că : „în cazul neaplicării taxării

inverse prevăzute de lege, organele de inspecție fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor lor /prestatorilor lor și a beneficiarilor la corectarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor din prezentele norme. În cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere."

Se constată că, în cadrul inspecției fiscale care a avut loc în luna xx.xx.xxxx organele de control, în mod corect au avut în vedere faptul că SC xxxxx SRL în calitate de beneficiar al bunurilor livrate de o societate pentru care s-a deschis procedura de insolvență avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere.

Instanța reține că, în ceea ce privește furnizorul SC xxxxx SRL organele de inspecție fiscală, la data efectuării verificării, nu aveau cum să îl obligela efectuarea corecțiilor conform prevederilor legale menționate mai sus, dat fiind faptul că această societate a încetat să mai existe, deci nu mai avea calitatea de contribuabil și nu mai putea constitui obiect al inspecției fiscale, obligația susmenționată îi incumba doar reclamantei, în virtutea prevederilor art.160 alin.5 din Legea nr. 571/2003.

Pentru considerentele susmenționate instanța nu poate primi apărările reclamantei, că obligația impusă de prev. art. 160 alin.2 lit. b, alin.3 din Legea nr. 571/2003 ar reveni doar societății partenere SC xxxxxx SRL, cu care ar fi avut relații comerciale, deoarece, după cum s-a menționat mai sus, dispozițiile alin. 5 al art. 160 din Legea nr. 571/2003 impun că această obligație de a înscrie taxa colectată cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxa îi revenea și beneficiarului deopotrivă, în speță reclamantei.

Mai mult decât atât, nu este pertinentă nici apărarea că prin impunerea în sarcina reclamantei a obligațiilor fiscale suplimentare de plată reținute în decizia de impunere și contestate prin prezenta s-ar ajunge la situația unei duble taxări deoarece textul de lege stabilește responsabilitatea respectării acestor dispoziții atât în sarcina beneficiarului cât și a furnizorului/prestatorului, chiar și în lipsa de diligență a acestuia din urmă, care nu a adus la cunoștința partenerului de afaceri ca a intrat în procedura insolvenței și nu a menționat „taxare inversă” în facturile emise pentru bunurile vândute, argumente juridice care conduc la ideea că și concluziile raportului de expertiză întocmit în cauză sunt eronate, motiv pentru care vor fi înlăturate, pentru cele sus precizate.

În consecință, instanța constată că SC xxxxxx SRL avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere, adică la data emiterii facturii.

Pentru faptul că reclamanta a înregistrat valoarea TVA doar ca taxă deductibilă, diminuând astfel taxa pe valoarea adăugată de plată, fără să înregistreze concomitent și taxa colectată la momentul exigibilității operațiunii, de la această dată, conf. art. 134² din Legea nr. 571/2003 organele de

inspecție fiscală au calculat în mod corect și legal majorări de întârziere în sumă de xxxxx lei și dobânzi în suma de xxxlei.

În concluzie, tribunalul va respinge acțiunea formulată de reclamantă, menținând actele administrativ fiscale întocmite în cauză, ca legale și temeinice.

Văzând și disp. art. 20 alin.1 din Legea nr. 554/2004

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Respinge cererea formulată de reclamanta SC xxxxxxxx SRL cu sediul în xxxxx, sos. xxxxx nr. xxx jud. xxxxx în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE xxxxx - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALA, cu sediul în xxxx, str. xxxxx nr. xx jud. xxxxxxxxx, ca nefondată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare. Pronunțată în ședință publică azi, xx.xx.xxxx.

PREȘEDINTE, xxxxxxxx